...tate, ecologiștii ar fi intenționat chiar și cu bătaia sau concedierea. Deseori listele complete ale candidaților la deputăție au fost întocmite cu Partidul Ecologist din Moldova în curs de constituire, într-o țară curată, într-o lume curată».

...turii, dl Ion Ungureanu, și pe Petru Soltan, parlamentar

Soarele împinge ceața...

Ion STICI.

NODUL TRANSNISTREAN

Ghimpe în ochii separatiștilor

(Urmare. Vezi începutul în nr.nr. 232, 233, 234 a.c.).

Ceea ce se întîmplă acum în Transnistria în genere și la Dubăsari în parte seamănă cu legendele și poveștile despre baba Cloanța. Cu cît mai mult trîmbițează separatiștii că vor conciliere, dialog, înțelegere și dreptate, cu atît mai năstrușnice le devin acțiunile, cu atît mai paradoxale le sînt faptele, cu atît mai mult se avîntă pe calea încordării și distructivismului. N-a dovedit nici să se usuce cerneala semnăturilor de pe protocoalele de conciliere pomenite, că în oraș și raionul Dubăsari s-a și dezlănțuit un adevărat val de teroare față de cei care gîndesc altfel, care stau pe alte poziții și sînt adepți ai unei mentalități sănătoase. Crimele cresc nu numai numeric, ci și după gradul de gravitate.

Numai în prima jumătate a lunii octombrie au fost incendiate patru case ale celor care nu împărtășesc politica separatistă, un chioșc, casa pionerilor, casa sergentului de poliție Candid, limuzine particulare și autovehicule de serviciu. În noaptea spre 15 octombrie a fost avariată clădirea unuia din serviciile poliției, iar peste vreo 30—40 de minute de la această avariere s-a produs o explozie distrugătoare, în ograda casei lui Sergiu Popa, președintele colhozului «Victoria», deputat al poporului din Moldova.

Acest Sergiu Popa, un om tînăr, plin de vigoare, talentat și bun organizator al producției și oamenilor, adorat și iubit de toți oamenii de bună credință din raion și oraș pentru clarviziunea și priceperea lui, demult le stă ca un os în gît separatiștilor. Demult chitesc să-i curme zilele, nu găseau însă prilejul, dar și se temeau, căci nu e chiar așa de ușor să atentezi la viața unui om, pe care-l iubesc toți și îl apără. Și au găsit prilejul noaptea, banditește, să se răfuiască nu numai cu capul familiei, ci și cu familia întreagă. Grenada F-1 de producție militară a explodat în puterea nopții, cînd tot satul Cocieri dormea cel de-al treilea somn. Au dat năvală, dezbrăcați cum erau, sătenii și au văzut deteriorată de schije de grenadă nu numai casa deputatului, ci și a vecinului, iar făptașii fuseseră înghițiți de întunericul nopții.

N-are nici o clipă de liniște nici sergentul de poliție Veaceslav Candid. Imediat după semnarea protocoalelor de conciliere pomenite, chiar în noaptea acelei zile, pe cărarea betonată din ograda casei sergentului s-a produs o explozie puternică. Și numai voia întîmplării, că pachetul cu praf explozibil și 28 de buloane cu pielițe a explodat pe beton și n-a pricinuit prea mari pagube, căci dacă ar fi explodat în aer, buloanele cu pielițe ar fi fost aruncate pe o rază de pînă la 20 de metri și consecințele ar fi fost strașnice.

Răufăcătorii însă nu s-au oprit aici. La 12 octombrie s-au furișat prin fundul ogrăzii, cînd toți ai casei dormeau, afară de capul familiei, care se afla la serviciu, au stropit ușa de la intrare în verandă cu benzină și motorină, punînd în verandă și două sticle cu lichid inflamabil, și l-au dat foc. Și iar voia întîmplării — un vecin tocmai atunci venea tîrziu de la o nuntă, și, văzînd flăcările mari ce treceau din verandă în casă și fumul gros de la veranda vopsită, a bătut alarma, au sărit oamenii și incendiul a fost stins, iar soția sergentului și cei trei copii — salvați.

LA RANG DE «DUȘMANI AI POPORULUI»

Am menționat mai sus, că ideea încordării interetnice e vagă. Zinaida Colesnic a lucrat 20 de ani în calitate de telefonistă la nodul raional de telecomunicații pînă nu demult. Ea se trage dintr-o familie mixtă — tatăl i-a fost tătar de naționalitate, mama — moldoveancă.

Soțul ei, Vadim Colesnic, a parcurs calea de la milițian de sector la comisar-adjunct al poliției din Dubăsari, se trage dintr-o familie de ruși, taică-său fiind militar, a poposit în ultimii ani de serviciu în orășelul Praha din regiunea Kirovograd, unde trăiește și astăzi cu consoarta sa, trecuți ambii în cel de-al nouălea deceniu de viață.

Bătrînii s-au mîndrit totdeauna cu unicul lor fecior și cu nora, care le-au mai dăruit și doi nepoți, ca două flori, și cuminți. Ș-aveau de ce fi mîndri, pentru că și nora, și feciorul n-au avut niciodată vreo observație că nu se țin de lucru sau că încalcă normele de morală. Din contra, numai vorbe bune auzeau și de la lume, și din presa periodică, iar zilnicele nepoților aveau note numai bune.

Din acea zi istorică de 2 noiembrie 1990 încoace, ambii soți Colesnic din Dubăsari au fost ridicați la rang de «dușmani ai poporului», fiind mereu amenințați că vor fi răpiți și ei, și copiii lor ca elemente periculoase societății și nimiciți. Familia Colesnic din Dubăsari nu mai are prieteni, de dînșii s-au dezis și rudele, nu pentru că i-ar uri, ci pentru că oricine încearcă măcar să schimbe o vorbă cu membrii acestei familii, e calificat «dușman al poporului».

Nici discreditarea publică permanentă în presa raională și la radio, nici defăimările, nici amenințările de tot soiul, nici îmbrîncelile și insultele organizate n-au schimbat poziția și viziunea acestor doi soți. Drept că Zinaida n-a mai putut suporta și a plecat de la lucru în ziua cînd a fost detronată șefa instituției. Nina Zgurscaia. Din ultima săptămînă a lui septembrie și pînă la 14 octombrie întreaga familie Colesnic s-a aflat cu traiul în clădirea poliției. Era imposibil să se mai afle la domiciliu — din toate părțile erau fluierați, amenințați, insultați.

— Văzînd că nu ne pot da la brazdă, mărturisește cu lacrimi în ochi Zinaida Colesnic, au recurs la un procedeu, la care te-ai mira să fi recurs cîndva cei mai monstruoși călăi — teroarea asupra părinților bătrîni: la început le-au sunat telefonistele noastre, avertizîndu-i că soțul meu violează oameni pașnici, copii și bătrîni și cum de a putut o așa mamă să crească un monstru, un fascist. Cînd ne-am deplasat la fața locului, bătrîna soacră se afla în spital — n-a mai rezistat inima, iar socrul ne povestea disperat și necăjit.

Au urmat scrisori și telegrame oficiale de la Sovietul orășenesc Dubăsari pe adresa organelor oficiale din orășelul Praha, organelor de presă de acolo cu cererea de a-i trage la răspundere, de a-i defăima în ochii orășelului pentru creșterea și educarea nedemnă a feciorului — dușman al poporului.

* * *

De 12 ani de zile mă aflu în permanent contact cu oamenii muncii din raioanele Dubăsari, Grigoriopol, Slobozia, din centrele acestor raioane, din orașele Tiraspol și Dnestrovsc. Dacă am avut cîndva ocazia să aud pretențiile de la ei, apoi acestea constau în lipsa de spirit gospodăresc, dezordinea și haosul generat de sistemul administrativ-directivist. N-am auzit o dată să se plîngă cineva, că-i încurcă în viață componența multinațională a populației, că are pretenții teritoriale, că este discreditat sau considerat om de categorie inferioară, deși existau aceste probleme.

A venit însă timpul să se pună punctul pe «i», să se spună lucrurilor pe nume, să fie puse toate lucrurile la locurile lor, cum s-a exprimat Mihail Gorbaciov chiar de la începutul procesului de restructurare. Acest proces a fost întîmpinat cu cea mai mare bucurie de toți oamenii muncii, dar nu le-a venit pe plac birocraților comuniști, deprinși să aibă mașina la scară, să nu le lasă nimeni din cuvînt, să ducă un mod de viață tihnit, fără griji. Dar cel mai mult au fost puși în gardă veneticii, majoritatea cărora ocupau posturi înalte, pe care de acum înainte pentru a le deține trebuie să le merite, să învețe limba poporului, numele cărula îl poartă republica, să se apuce de lucru.

Anume aceștia au și creat situația în care ne aflăm. Neducîndu-i capul să facă ceva, pentru a ieși din situația ajunsă la cea mai înaltă limită critică, au provocat zizanie între oamenii de bună credință de diferite naționalități, au organizat cele mai năstrușnice acte criminale, au speculat cu tot ce au putut specula pentru a instaura dezordinea și haosul. E trist faptul că o parte a populației s-a pomenit atrasă în vîrtejul acestor jocuri politice. În același timp e îmbucurător faptul că majoritatea populației își declară deschis pledoarea pentru o Moldovă integră și independentă.

Ideologii separatismului amenință mereu populația cu pericolul unirii Moldovei cu România și, trebuie să recunoaștem, unii din ei și-au acumulat capital politic în această privință. E cunoscut faptul, că majoritatea oamenilor de bună credință sînt pentru o Moldovă integrală și sînt gata să facă totul pentru aceasta, dar în același timp nu sînt siguri că nu vor rămîne cîndva față în față cu separatiștii care sînt gata la orice.

Credem că această precauție a oamenilor are temei dar nu poate fi argumentată. În primul rînd, nu există nici un fel de temeiuri juridice sau istorice care ar argumenta crearea pe teritoriul Moldovei a republicii transnistrene. Orice stat exprimă interesele și voința unui neam. Și rușii, și ucrainenii, și moldovenii își au statalitatea lor. În cadrul unei emisiuni televizate, un deputat de la Rîbnița vorbea despre «poporul transnistrean». Chiar și cea mai denaturată și reacționară ideologie n-ar fi fost în stare să născocească «o nouă comunitate istorică» de oameni. Liderii transnistreni ar trebui să consulte în așa cazuri măcar cele mai elementare norme legislative. Deci, separatiștii, forțele distructive, care ne oferă zilnic noi surprize, constituie acea grupă reacționară privilegiată a regimului bolșevic-comunist care n-are nimic comun cu prosperarea întregii societăți, ci din contra, face totul pentru a întoarce roata istoriei înapoi și a ține poporul în supunere și ascultare.

Gheorghe BOTICĂ.